

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

מקרא-key:		Talmud Navigator													
מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י				
מקרא מועט והלכות מרובות.											■	<	יא.		
נגעים ואהלות - מקרא מועט והלכות מרובות.	תנא:										■	◇	יא.		
נגעים מקרא מועט? נגעים מקרא מרובה הוא											?		יא.		
הכי קאמר: נגעים - מקרא מרובה והלכות מועטות, אהלות - מקרא מועט והלכות מרובות.	רב פפא:										!	◇	יא.		
ומאי נפקא מינה?											^		יא.		
אי מסתפקא לך מילתא בנגעים - עיין בקראי, ואי מסתפקא לך מילתא באהלות - עיין במתניתין.											!	◇	יא.		
דינין. מיכתב כתיבן											?	◇	יא.		
לא נצרכא אלא לכדרכי.											!		יא.		
(שמות כ"א) נפש תחת נפש - ממון. אתה אומר ממון, או אינו אלא נפש ממש? נאמרה נתינה למטה ונאמרה נתינה למעלה, מה להלן ממון - אף כאן ממון.	דתניא, רבי אומר:										■	!	◇	יא.	
עבודות. מיכתב כתיבן											?	◇	יא.		
לא נצרכא אלא להולכת הדם.											!		יא.		
(ויקרא א') והקריבו - זו קבלת הדם. ואפקה רחמנא בלשון הולכה, דכתיב (ויקרא א') והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה.	דתניא:										■	!	◇	יא.	
זו הולכת אברים לכבש. למימרא דהולכה לא תפקה מכלל קבלה.	ואמר מר:										■	!	◇	יא.	
טהרות. מיכתב כתיבן											?	◇	יא.		
לא נצרכא אלא לשיעור מקוה, דלא כתיבא.											!		יא.		
(ויקרא ט"ו) ורחץ (את בשרו) במים - במי מקוה. את כל בשרו - מים שכל גופו עולה בהן, וכמה הן - אמה על אמה ברום שלש אמות. ושיערו חכמים: מי מקוה ארבעים סאה.	דתניא:										■	!	◇	יא.	
טמאות. מיכתב כתיבן											?	◇	יא.		
לא נצרכא אלא לכעדשה מן השרץ, דלא כתיבא.											!		יא.		
(ויקרא י"א) בהם, יכול ככולן - תלמוד לומר מהם. יכול במקצתן - תלמוד לומר בהם, הא כיצד? עד שיגיע במקצתו שהוא ככולו. שיערו חכמים בכעדשה, שכן חומט תחלתו בכעדשה.	דתניא: [ת"ק]										◆	■	!	◇	יא.
כזב הלטאה.	רבי יוסי ברבי יהודה:										◆	■	!	◇	יא.
עריות											■	<	יא.		
מיכתב כתיבן											?	◇	יא.		
לא נצרכא לכתו מאנוסתו דלא כתיבא.											!	◇	יא.		
אתיא הנה הנה, אתיא זימה זימה.	דאמר רבא אמר לי רבי יצחק בר אבדימי:										■	!	◇	יא:	
הן הן גופי תורה											■	<	יא.		
הני אין, הנך לא?											?		יא.		
אלא, אימא: הן והן גופי תורה.											!	◇	יא.		
הדרן עלך הכל חייבין												◇			

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חגיגה-אין דורשין	מימרא										
אין דורשין בעריות בשלשה, ולא במעשה בראשית בשנים, ולא במרכבה - ביחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו.											■
כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו כאילו לא בא לעולם: מה למעלה, מה למטה, מה לפניו, ומה לאחור.											■
וכל שלא חס על כבוד קונו - רתוי לו שלא בא לעולם.											■
אמרת ברישא ולא במרכבה ביחיד והדר אמרת: אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו											?
הכי קאמר: אין דורשין בעריות לשלשה, ולא במעשה בראשית לשנים, ולא במרכבה ליחיד, אלא אם כן היה חכם ומבין מדעתו.											■
אין דורשין בעריות בשלשה											■
מאי טעמא?											^
אילימא משום דכתיב (ויקרא י"ח) איש איש אל כל שאר בשרו איש איש - תרי, שאר בשרו - חד, ואמר רחמנא לא תקרבו לגלות ערוה											!
אלא מעתה, דכתיב (ויקרא כ"ד) איש איש כי יקלל אלהיו, (ויקרא כ') איש איש אשר יתן מזרעו למלך, הכי נמי? אלא, הנהו מיבעי ליה לרבות את הנכרים, שמוזהרין על ברכת השם ועל עבודה זרה כישראל, - האי נמי מיבעי ליה לרבות את הנכרים, שמוזהרין על העריות כישראל											?
אלא: מדכתיב (ויקרא י"ח) ושמרתם את משמרת, ושמרתם - תרי, משמרת - חד, ואמר רחמנא לבלתי עשות מחקות התועבת.											!
אלא מעתה, דכתיב (שמות ל"א) ושמרתם את השבת, (שמות י"ב) ושמרתם את המצות, ושמרתם את משמרת הקדש, הכי נמי?											?
מאי אין דורשין בעריות בשלשה - אין דורשין בסתרי עריות לשלשה. מאי טעמא - סברא הוא: בי תרי כי יתבי קמי רבייהו, חד שקיל וטרי בהדי רביה, ואידך מצלי אודניה לגמרא. תלתא, חד שקיל וטרי בהדי רביה, והנך תרי - שקלו וטרו בהדי הדדי, ולא ידעי מאי קאמר רבייהו, ואתו למישרי איסורא בעריות.	אלא אמר רב אשי:										!
אי הכי כל התורה נמי?											?
עריות שאני, דאמר מר: גזל ועריות נפשו מחמדתן, ומתאוה להם.											!
אי הכי גזל נמי?											?
עריות, בין בפניו בין שלא בפניו נפיש יצריה. גזל, בפניו נפיש יצריה, שלא בפניו - לא נפיש יצריה.											!
ולא במעשה בראשית בשנים											■
מנא הני מילי?											^
(דברים ד') כי שאל נא לימים ראשנים - יחיד שואל, ואין שנים שואלין.	דתנו רבנן:										!
יכול ישאל אדם קודם שנברא העולם											?
תלמוד לומר (דברים ד') למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ.											!
יכול לא ישאל אדם מששת ימי בראשית											?
תלמוד לומר לימים ראשנים אשר היו לפניך.											!
יכול ישאל אדם מה למעלה ומה למטה, מה לפניו ומה לאחור											?
תלמוד לומר (דברים ד') ולמקצה השמים ועד קצה השמים - מלמקצה השמים ועד קצה השמים אתה שואל, ואין אתה שואל מה למעלה מה למטה, מה לפניו מה לאחור.											!
השתא דנפקא ליה מלמקצה השמים ועד קצה השמים, למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ למה לי?											?
כדרבי אלעזר.											!
אדם הראשון מן הארץ עד לרקיע, שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ, וכיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידיו עליו ומיעטו, שנאמר (תהלים קל"ט) אחור וקדם צרתני ותשת עלי כפכה.	דאמר רבי אלעזר:										!
אדם הראשון - מסוף העולם ועד סופו היה, שנאמר למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים. כיון שסרה - הניח הקדוש ברוך הוא ידיו עליו ומיעטו, שנאמר ותשת עלי כפכה.	אמר רב יהודה אמר רב:										!
אי הכי קשו קראי אהדדי?											?

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אידי ואידי חד שיעורא הוא.											!
עשרה דברים נבראו ביום ראשון, ואלו הן: שמים וארץ, תהו ובהו, אור וחשך, רוח ומים, מדת יום ומדת לילה.	ואמר רב יהודה אמר רב:										!
שמים וארץ - דכתיב (בראשית א') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ,											
תהו ובהו - דכתיב (בראשית א') והארץ היתה תהו ובהו,											
אור וחשך, חשך דכתיב (בראשית א') וחשך על פני תהום, אור - דכתיב (בראשית א') ויאמר אלהים יהי אור.											
רוח ומים - דכתיב (בראשית א') ורוח אלהים מרחפת על פני המים.											
מדת יום ומדת לילה - דכתיב (בראשית א') ויהי ערב ויהי בקר יום אחד.											
תהו - קו ירוק שמקיף את כל העולם כולו, שממנו יצא חשך. שנאמר (תהלים י"ח) ישות חשך סתרו סביבותיו, בהו - אלו אבנים המפולמות המשוקעות בתהום, שמחן יוצאין מים, שנאמר (ישעיהו ל"ד) ונטה עליה קו תהו ואבני בהו.	תנא:										
ואור ביום ראשון איברי? והכתיב ויתן אתם אלהים ברקיע השמים וכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי? כדרכי אלעזר.											!
אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון - אדם צופה בו מסוף העולם ועד סופו, כיון שנסתכל הקדוש ברוך הוא בדור המבול ובדור הפלגה וראה שמעשיהם מקולקלים - עמד וגנזו מהן, שנאמר (איוב ל"ח) וימנע מרשעים אורם.	דאמר רבי אלעזר:										!
ולמי גנזו - לצדיקים לעתיד לבא שנאמר וירא אלהים את האור כי טוב, ואין טוב אלא צדיק, שנאמר (ישעיהו ג') אמרו צדיק כי טוב. כיון שראה אור שגנזו לצדיקים שמה, שנאמר (משלי י"ג) אור צדיקים ישמה.											!
אור שברא הקדוש ברוך הוא ביום ראשון אדם צופה ומביט בו מסוף העולם ועד סופו, דברי רבי יעקב.	כתנאי: [רבי יעקב]										!
הן הן מאורות שנבראו ביום ראשון ולא נתלו עד יום רביעי.	וחכמים:										!
בעשרה דברים נברא העולם: בחכמה, ובתבונה, ובדעת, ובכח, ובגערה, ובגבורה, בצדק, ובמשפט, בחסד, וברחמים.	רב זוטרא בר טוביא אמר רב:										!
בחכמה ובתבונה - דכתיב (משלי ג') ה' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה.											
בדעת - דכתיב (משלי ג') בדעתו תהומות נבקעו											
בכח וגבורה - דכתיב (תהלים ס"ה) מכין הרים בכחו נאזר בגבורה											
בגערה - דכתיב (איוב כ"ו) עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו											
בצדק ומשפט - דכתיב (תהלים פ"ט) צדק ומשפט מכון כסאך											
בחסד ורחמים - דכתיב (תהלים כ"ה) זכר רחמך ה' חסדיך כי מעולם המה											
בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את העולם היה מרחיב והולך כשתי פקעיות של שתי, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא והעמידו, שנאמר עמודי שמים ירופפו ויתמהו מגערתו.	ואמר רב יהודה אמר רב:										!
מאי דכתיב (בראשית ל"ה) אני אל שדי אני הוא שאמרתי לעולם די.	והיינו דאמר ריש לקיש:										!
בשעה שברא הקדוש ברוך הוא את הים היה מרחיב והולך, עד שגער בו הקדוש ברוך הוא ויבשו, שנאמר (נחום א') גוער בים ויבשהו וכל הנהרות החריב.	[איכא דאמרי] ריש לקיש:										!
שמים נבראו תחלה ואחר כך נבראת הארץ, שנאמר (בראשית ב') בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ.	תנו רבנן: בית שמאי:										!
ארץ נבראת תחלה ואחר כך שמים, שנאמר ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים.	ובית הלל:										!
לדבריהם, אדם בונה עלייה ואחר כך בונה בית? שנאמר (עמוס ט') הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ יסדה.	אמר להם בית הלל לבית שמאי:										
לדבריהם אדם עושה שרפרף ואחר כך עושה כסא? שנאמר (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	אמר להם בית שמאי לבית הלל:										
זה וזה כאחת נבראו, שנאמר (ישעיהו מ"ח) אף ידי יסדה ארץ וימיני טפחה שמים קרא אני אליהם יעמדו יחדו.	וחכמים אומרים:										!
ואידך - מאי יחדו - דלא משתלפי מהדדי.											

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מגגה-אין דורשין	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
קשו קראי אהדדי?	מימרא									?	יב.
ריש לקיש:	כשנבראו - ברא שמים ואחר כך ברא הארץ, וכשנטה - נטה הארץ ואחר כך נטה שמים.									!	יב.
מאי שמים?	מאי שמים?									^	יב.
רבי יוסי בר חנינא:	ששם מים.									!	יב.
במתניתא תנא:	אש ומים. מלמד שהביאן הקדוש ברוך הוא וטרפן זה בזה, ועשה מהן רקיע.									!	יב.
[שאל רבי ישמעאל את רבי עקיבא כשהיו מהלכין בדרך, אמר ליה: אתה ששימשת את נחום איש גם זו עשרים ושתים שנה שהיה דורש כל אתין שבתורה, את השמים ואת הארץ מה היה דורש בהן? אילו נאמר שמים וארץ הייתי אומר: שמים - שמו של הקדוש ברוך הוא, עכשיו שנאמר את השמים ואת הארץ. שמים - שמים ממש, ארץ - ארץ ממש]	שאל רבי ישמעאל את רבי עקיבא כשהיו מהלכין בדרך, אמר ליה: אתה ששימשת את נחום איש גם זו עשרים ושתים שנה שהיה דורש כל אתין שבתורה, את השמים ואת הארץ מה היה דורש בהן? אילו נאמר שמים וארץ הייתי אומר: שמים - שמו של הקדוש ברוך הוא, עכשיו שנאמר את השמים ואת הארץ. שמים - שמים ממש, ארץ - ארץ ממש									^	יב.
[ר"ע]	את הארץ למה לי - להקדים שמים לארץ.									!	יב.
תנא דבי רבי ישמעאל:	והארץ היתה תהו ובהו מכדי בשמים אתחיל ברישא, מאי שנא דקא חשיב מעשה ארץ?									^	יב.
תנא דבי רבי ישמעאל:	משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: השכימו לפתחי. השכים ומצא נשים ואנשים, למי משבח - למי שאין דרכו להשכים והשכים.									!	יב.
תניא, רבי יוסי:	אוי להם לבריות שרואות - ואינן יודעות מה רואות, עומדות - ואין יודעות על מה הן עומדות.									◆	יב.
	הארץ על מה עומדת - על העמודים, שנאמר (איוב ט') המרגיז ארץ ממקומה ועמודיה יתפלצון.									■	יב.
	עמודים - על המים, שנאמר (תהלים קל"ו) לרקע הארץ על המים									■	יב.
	מים - על ההרים, שנאמר (תהלים ק"ד) על הרים יעמדו מים									■	יב.
	הרים - ברוח, שנאמר (עמוס ד') כי הנה יוצר הרים וברא רוח									■	יב.
	רוח בסערה, שנאמר (תהלים קמ"ח) רוח סערה עשה דברו									■	יב.
	סערה תלויה בזרועו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (דברים ל"ג) ומתחת זרעת עולם.									■	יב.
וחכמים אומרים:	על שנים עשר עמודים עומדת, שנאמר (דברים ל"ב) יצב גבלת עמים למספר בני ישראל.									◆	יב.
ויש אומרים:	שבעה עמודים, שנאמר (משלי ט') חצבה עמודיה שבעה.									◆	יב.
רבי אלעזר בן שמוע:	על עמוד אחד, וצדיק שמו, שנאמר (משלי י') וצדיק יסוד עולם.									◆	יב.
רבי יהודה:	שני רקיעים הן, שנאמר: (דברים י') הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים.									◆	יב.
ריש לקיש:	שבעה, ואלו הן: וילון, רקיע, שחקים, זבול, מעון, מכון, ערבות.									◆	יב.
	וילון - אינו משמש כלום, אלא נכנס שחרית ויוצא ערבית, ומחדש בכל יום מעשה בראשית, שנאמר (ישעיהו מ') הנוטה כדק שמים וימתחם כאהל לשבת.									■	יב.
	רקיע - שבו חמה ולבנה כוכבים ומזלות קבועין, שנאמר (בראשית א') ויתן אתם אלהים ברקיע השמים.									■	יב.
	שחקים - שבו רחיים עומדות וטוחנות מן לצדיקים לעתיד לבא, שנאמר (תהלים ע"ח) ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן לאכל וגו'.									■	יב.
	זבול - שבו ירושלים ובית המקדש, ומזבח בנוי, ומיכאל השר הגדול עומד ומקריב עליו קרבן, שנאמר (מלכים א' ח') בנה בניתי בית זבל לך מכון לשבתך עולמים.									■	יב.
	ומנלן דאיקרי שמים									^	יב.
	דכתיב (ישעיהו ס"ג) הבט משמים וראה מזבל קדשך ותפארתך.									!	יב.
	מעון - שבו כיתות של מלאכי השרת, שאומרות שירה בלילה וחשות ביום, מפני כבודן של ישראל, שנאמר (תהלים מ"ב) יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.									■	יב.
ריש לקיש:	כל העוסק בתורה בלילה - הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד ביום, שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ומה טעם יומם יצוה ה' חסדו - משום ובלילה שירה עמי.									◆	יב.
ואיכא דאמרי, אמר ריש לקיש:	כל העוסק בתורה בעולם הזה, שהוא דומה ללילה - הקדוש ברוך הוא מושך עליו חוט של חסד לעולם הבא, שהוא דומה ליום, שנאמר יומם יצוה ה' חסדו ובלילה שירה עמי.									◆	יב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חגיגה-אין דורשין	מימרא										
כל הפוסק מדברי תורה ועוסק בדברי שיחה - מאכילין אותו גחלי רתמים, שנאמר (איוב ל') הקטפים מלוח עלי שיח ושרש רתמם לחמם.	רבי לוי:								■		◇
ומנלן דאיכרי שמים									^		
שנאמר (דברים כ"ו) השקיפה ממעון קדשך מן השמים.									!		
מכון - שבו אוצרות שלג ואוצרות ברד, ועליית טללים רעים, ועליית אגלים, וחדרה של סופה וסערה, ומערה של קיטור, ודלתותיהן אש, שנאמר (דברים כ"ח) יפתח ה' לך את אוצרו הטוב.									■		◇
הני ברקיעא איתנהו? הני בארעא איתנהו דכתיב: (תהלים קמ"ח) הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהמות אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עשה דברו.									?		
דוד ביקש עליהם רחמים, והורידן לארץ. אמר לפניו: רבונו של עולם (תהלים ה') לא אל חפץ רשע אתה לא יגרך (במגרך) רע, צדיק אתה ה' - לא יגור במגורך רע.	רב יהודה אמר רב:								!		◇
ומנלן דאיכרי שמים									^		
דכתיב (מלכים א' ה') ואתה תשמע השמים מכון שבתך.									!		
ערבות - שבו צדק, משפט וצדקה, גנזי חיים וגנזי שלום וגנזי ברכה, ונשמתן של צדיקים, ורוחות ונשמות שעתיד להיבראות, וטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו מתים.									■		◇
צדק ומשפט - דכתיב (תהלים פ"ט) צדק ומשפט מכון כסאך									■		
צדקה - דכתיב (ישעיהו נ"ט) וילבש צדקה כשרין									■		
גנזי חיים - דכתיב (תהלים ל"ו) כי עמך מקור חיים									■		
וגנזי שלום - דכתיב (שופטים ו') ויקרא לו ה' שלום									■		
וגנזי ברכה - דכתיב (תהלים כ"ד) ישא ברכה מאת ה'									■		
נשמתן של צדיקים - דכתיב (שמואל א' כ"ה) והיתה נפש אדני צרורה בצרור החיים את ה' אלהיך									■		
רוחות ונשמות שעתיד להיבראות - דכתיב (ישעיהו נ"ז) כי רוח מלפני יעטוף ונשמות אני עשיתי.									■		
וטל שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות בו מתים - דכתיב (תהלים ס"ח) גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה.									■		
שם אופנים ושרפים וחיות הקדש, ומלאכי השרת, וכסא הכבוד, מלך אל חי רם ונשא שוכן עליהם בערבות, שנאמר (תהלים ס"ח) סלו לרכב בערבות ביה שמו									■		
ומנלן דאיכרי שמים									^		
אתיא רכיבה רכיבה: כתיב הכא סלו לרכב בערבות וכתוב התם (דברים ל"ג) רכב שמים בעזרך.									!		
וחשך וענן וערפל מקיפין אותו, שנאמר (תהלים י"ח) ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים.									■		◇
ומי איכא חשוכא קמי שמיא? והכתיב: (דניאל ב') הוא גלא עמיקתא ומסתרתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא									?		◇
לא קשיא: הא בבתי גואי, הא - בבתי בראי.									!		◇
עוד רקיע אחד יש למעלה מראשי החיות, דכתיב (יחזקאל א') ודמות על ראשי החיה רקיע כעין הקרח הנורא.	ואמר רב אחא בר יעקב:								◆		◇
עד כאן יש לך רשות לדבר, מכאן ואילך - אין לך רשות לדבר, שכן כתוב בספר בן סירא: במופלא ממך אל תדרוש ובמכוסה ממך אל תחקור, במה שהורשית התבונן, אין לך עסק בנסתרות.									■		◇
מה תשובה השיבתו בת קול לאותו רשע, בשעה שאמר (ישעיהו י"ד) אעלה על במתי עב אדמה לעליון	תניא, אמר רבן יוחנן בן זכאי:								■		◇
יצתה בת קול ואמרה לו: רשע בן רשע, בן בנו של נמרוד הרשע, שהמריד כל העולם כולו עליו במלכותו כמה שנותיו של אדם - שבעים שנה, שנאמר (תהלים צ') ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים שנה.									■		◇
והלא מן הארץ עד לרקיע מהלך חמש מאות שנה, ועוביו של רקיע מהלך חמש מאות שנה, וכן בין כל רקיע ורקיע. למעלה מהן חיות הקדש רגלי החיות כנגד כולם. קרסולי החיות כנגד כולם, שוקי החיות כנגד כולם, רכובי - החיות כנגד כולם, ירכי החיות כנגד כולם, גופי החיות כנגד כולם, צוארי החיות כנגד כולם, ראשי החיות כנגד כולם, קרני החיות כנגד כולם. למעלה מהן כסא כבוד רגלי כסא הכבוד כנגד כולם, כסא הכבוד כנגד כולם, מלך אל חי וקים רם ונשא שוכן עליהם.									■		◇
ואתה אמרת אעלה על במתי עב אדמה לעליון אך אל שאול תורד אל ירכתי בור.									■		

■	מימרא-statement
◇	קושיא-challenge
<	שאלה-question
!	תירוץ-answer
■	ראיה-proof

Talmud Navigator

		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
		מאן דאמר											
ולא											■	<	יג.
אב	תני רבי חייא:										◇	■	יג.
אין	רבי זירא:										◇	■	יג.
והו	איכא דאמרי:										■		יג.
אין	רבי אמר:										◇	■	יג.
תה	ואמר רבי אמר:										◇	■	יג.
אין	אמר ליה רבי יוחנן לרבי אלעזר:										○	◇	יג.
לא	אמר ליה: [ר"א]										○	◇	יג.
כי											○		יג.
תא	אמר ליה רבי אסי:										○	◇	יג.
אי	אמר ליה: [ר"א]										○	◇	יג.
רב	[רב יוסף]										○		יג.
סב	[סבי דפומבדיתא]										○		יג.
אמ											○		יג.
אמ											○		יג.
בת											○	◇	יג.
תני	אמר להו: [רב יוסף]										○	■	יג.
(מ) לב	רבי אבהו אמר מהכא:										○	■	יג.
אמ											○		יג.
אמ											○		יג.
עד	מיתיבי:										?		יג.
עד	רבי:										◇	■	יג.
עד	רבי יצחק:										◇	■	יג.
עד											!		יג.
עד	איכא דאמרי:										!		יג.
ומי											?		יג.
שא											!		יג.
בר	רב יהודה:										○	◇	יג.
דב	תנו רבנן:										○		יג.
מע											○		יג.
ובי											○		יג.
אמ											○		יג.
מא											^		יג.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

Talmud Navigator		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מאן דאמר	מגגה-אין דורשין מימרא										
רב יהודה:	חיות אש ממללות.	◆	!								◇
במתניתא תנא:	עתים חשות עתים ממללות. בשעה שהדיבור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא - חשות, ובשעה שאין הדיבור יוצא מפי הקדוש ברוך הוא - ממללות.	◆	!								◇
	(יחזקאל א') והחיות רצוא ושוב כמראה הבזק.										■
	מאי רצוא ושוב?									^	◇
רב יהודה:	כאור היוצא מפי הכבשן.								!		◇
	מאי כמראה הבזק?									^	◇
רבי יוסי בר חנינא:	כאור היוצא מבין החרסים.								!		◇
	(יחזקאל א') וארא והנה רוח סערה באה מן הצפון ענן גדול ואש מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה כעין החשמל מתוך האש.										■
	להיכן אזל?									^	
רב יהודה אמר רב:	שהלך לכבוש את כל העולם כולו תחת נבוכדנצר הרשע.								!		◇
	וכל כך למה									^	
	שלא יאמרו אומות העולם: ביד אומה שפלה מסר הקדוש ברוך הוא את בניו.								!		◇
	אמר הקדוש ברוך הוא: מי גרם לי שאהיה שמש לעובדי פסילים - עונותיהן של ישראל הן גרמו לי.									■	◇
	(יחזקאל א') וארא החיות והנה אופן אחד בארץ אצל החיות										■
רבי אלעזר:	מלאך אחד שהוא עומד בארץ, וראשו מגיע אצל החיות.									■	◇
במתניתא תנא:	סנדלפון שמו, הגבוה מחברו מהלך חמש מאות שנה, ועומד אחורי המרכבה, וקושר כתרים לקונו.										■
	איני? והכתיב (יחזקאל ג') ברוך כבוד ה' ממקומו מכלל דמקומו ליכא דידע ליה								?		
	דאמר שם אתגא, ואזל ויתיב ברישיה.								!		◇
רבא:	כל שראה יחזקאל ראה ישעיה. למה יחזקאל דומה - לבן כפר שראה את המלך, ולמה ישעיה דומה - לבן כרך שראה את המלך.									■	◇
ריש לקיש:	מאי דכתיב (שמות ט"ו) אשירה לה' כי גאה גאה שירה למי שמתגאה על הגאים.									■	◇
דאמר מר:	מלך שבחיות - ארי, מלך שבבהמות - שור, מלך שבעופות - נשר, ואדם מתגאה עליהן, והקדוש ברוך הוא מתגאה על כולן ועל כל העולם כולו.									■	■
	כתוב אחד אומר (יחזקאל א') ודמות פניהם פני אדם ופני אריה אל הימין לארבעתם ופני שור מהשמאל לארבעתן וגו'										■
	וכתיב (יחזקאל י') וארבעה פנים לאחד פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר ואילו שור לא קא חשיב									?	◇
ריש לקיש:	יחזקאל ביקש עליו רחמים והפכו לכרוב. אמר לפניו: רבונו של עולם קטיגור יעשה סניגור?								!		◇
	מאי כרוב?									^	
רבי אבהו:	כרביא, שכן בבבל קורין לינוקא רביא.								!		
אמר ליה רב פפא לאביי:	אלא מעתה, דכתיב פני האחד פני הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי פני אריה והרביעי פני נשר - היינו פני כרוב היינו פני אדם								?		◇
	אפי רברבי ואפי זוטרי.								!		◇
	כתוב אחד אומר (ישעיהו ו') שש כנפים שש כנפים לאחד וכתוב אחד אומר (ישעיהו ו') וארבעה פנים לאחת וארבע כנפים לאחת להם									?	◇
	לא קשיא: כאן - בזמן שבית המקדש קיים, כאן - בזמן שאין בית המקדש קיים, כביכול שנתמעטו כנפי החיות.								!		◇
	הי מיניהו אימעוט?									^	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חגיגה-אין דורשין	מאן דאמר										
אותן שאומרות שירה בהן. כתיב הכא (ישעיהו ו') ובשתים יעופף וקרא זה אל זה ואמר וכתוב (משלי כ"ג) התעייף עיניך בו ואיננו.	רב חננאל אמר רב:	◇	!								ג:
אותן שמכסות בהן רגליהם, שנאמר (יחזקאל א') ורגליהם רגל ישרה ואי לאו דאימעוט - מנא הוה ידע?	ורבנן אמרי:	◇	!								ג:
דלמא דאיגלאי וחזיא ליה. דאי לא תימא הכי - ודמות פניהם פני אדם הכי נמי דאימעוט? אלא - דאיגלאי וחזיא ליה, הכא נמי - דאיגלאי וחזיא ליה.			!								ג:
הכי השתא בשלמא אפיה - אורח ארעא לגלויי קמיה רביה, כרעיה - לאו אורח ארעא לגלויי קמיה רביה.			!								ג:
כתוב אחד אומר (דניאל ז') אלף אלפי ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומו וכתוב אחד אומר (איוב כ"ה) היש מספר לגדודין									!	◇	ג:
לא קשיא: כאן - בזמן שבית המקדש קיים, כאן - בזמן שאין בית המקדש קיים, כביכול שנתמעטה פמליא של מעלה.									!	◇	ג:
אלף אלפין ישמשונה - מספר גדוד אחד, ולגדודיו אין מספר.	תניא, רבי אומר משום אבא יוסי בן דוסאי:								!	◇	ג:
אלף אלפין ישמשונה - לנהר דינור, שנאמר (דניאל ז') נהר דינור נגד ונפק מן קדמוהי אלף אלפין ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי יקומו.	ורבי ירמיה בר אבא אמר:								!	◇	ג:
מהיכן נפיק									^		ג:
מזיעתן של חיות.									!	◇	ג:
ולהיכן שפיק?									^		ג:
על ראש רשעים בגיהנם, שנאמר (ירמיהו כ"ג) הנה סערת ה' חמה יצאה וסער מתחולל על ראש רשעים יחול.	רב זוטרא בר טוביה אמר רב:								!	◇	ג:
על אשר קומטו, שנאמר (איוב כ"ב) אשר קמטו ולא עת נהר יוצק יסודם.	ורב אחא בר יעקב:								!	◇	ג:
אלו תשע מאות ושבעים וארבע דורות שקומטו להיבראות קודם שנברא העולם ולא נברא, עמד הקדוש ברוך הוא ושתלן בכל דור ודור, והן הן עזי פנים שבדור.	תניא, אמר רבי שמעון החסיד:	◇	■							◇	ג:
אשר קמטו - לברכה הוא דכתיב, אלו תלמידי חכמים שמקמטין עצמן על דברי תורה בעולם הזה, הקדוש ברוך הוא מגלה להם סוד לעולם הבא, שנאמר (איוב כ"ב) נהר יוצק יסודם.	ורב נחמן בר יצחק אמר:	◇	■							◇	ג:
בר אריא תא, אימא לך מילתא מהני מילי מעליותא דהוה אמר אבוך: כל יומא ויומא נבראין מלאכי השרת מנהר דינור, ואמרי שירה ובטלי, שנאמר (איכה ג') חדשים לבקרים רבה אמונתך.	אמר ליה שמואל לחייא בר רב: [רב]	◇	■							◇	ג:
ופליגא דרבי שמואל בר נחמני, דאמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: כל דיבור ודיבור שיוצא מפי הקדוש ברוך הוא נברא ממנו מלאך אחד, שנאמר (תהלים ל"ג) בדבר ה' שמים נעשו וברוח פיו כל צבאם.	[רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן:]	◇	■							◇	ג:
כתוב אחד אומר (דניאל ז') לבושה כתלג חור ושער ראשה כעמר נקא, וכתוב (שיר השירים ה') קוצותיו תלתלים שחרת כעורב									!	◇	ג:
לא קשיא: כאן בישיבה, כאן - במלחמה.									!	◇	ג:
אין לך נאה בישיבה אלא זקן, ואין לך נאה במלחמה אלא בחור.	דאמר מר:								!	◇	ג:
כתוב אחד אומר (דניאל ז') כרסיה שביבין דנור וכתוב אחד אומר (דניאל ז') עד די כרסון רמיו ועתיק יומין יתב									!	◇	ג:
לא קשיא: אחד לו ואחד לדוד.									!	◇	ג:
אחד לו ואחד לדוד, דברי רבי עקיבא.	כדתניא: [ר"ע]	◇	■	!						◇	ג:
עקיבא עד מתי אתה עושה שכונה חול אלא: אחד לדין ואחד לצדקה.	אמר לו רבי יוסי הגלילי:	◇	■							◇	ג:
קיבלה מיניה או לא קיבלה מיניה?									^		ג:
אחד לדין ואחד לצדקה, דברי רבי עקיבא.	תא שמע: [ר"ע]	■	!	◇						◇	ג:
עקיבא מה לך אצל הגדה? כלך מדברותיך ולך אצל נגעים ואהלות. אלא: אחד לכסא ואחד לשרפרף, כסא - לישב עליו, שרפרף - להדום רגליו, שנאמר (ישעיהו ס"ו) השמים כסאי והארץ הדם רגלי.	אמר לו רבי אלעזר בן עזריה:	■	!	◇						◇	ג:
שמונה עשרה קללות קילל ישעיה את ישראל, ולא נתקרה דעתו עד שאמר להם המקרא הזה (ישעיהו ג') ירהבו הנער בזקן והנקלה בנכבד.	כי אתא רב דימי אמר:									■	◇
שמונה עשרה קללות מאי נינהו									^		ג:
דכתיב (ישעיהו ג') כי הנה האדון ה' צבאות מסיר מירושלים ומיהודה משען ומשענה כל משען לחם וכל משען מים. גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקסם וזקן. שר חמשים ונשוא פנים ויועץ וחכם חרשים ונבון לחש. ונתתי נערים שריהם ותעלולים ימשלו בהם וגו'.									!	◇	ג:
משען - אלו בעלי מקרא									!	◇	ג:

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ; question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

מקרא-key:		Talmud Navigator											
מאן דאמר	מגגה-אין דורשין מימרא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
	משענה - אלו בעלי משנה, כגון רבי יהודה בן תימא וחביריו.									!	◊	יד.	
פליגו בה רב פפא ורבנן:	חד אמר: שש מאות סדרי משנה, וחד אמר: שבע מאות סדרי משנה.									!		יד.	
	כל משען לחם - אלו בעלי תלמוד, שנאמר (משלי ט') לכו לחמו בלחמי ושתו ביינ מסכתי									!	◊	יד.	
	וכל משען מים - אלו בעלי אגדה, שמושכין לבו של אדם כמים באגדה.									!	◊	יד.	
	גבור - זה בעל שמועות									!	◊	יד.	
	ואיש מלחמה - זה שיודע לישא וליתן במלחמתה של תורה.									!	◊	יד.	
	שופט - זה דיין שדן דין אמת לאמיתו									!	◊	יד.	
	נביא - כמשמעו									!	◊	יד.	
	קוסם - זה מלך, שנאמר (משלי ט"ז) קסם על שפתי מלך									!	◊	יד.	
	זקן - זה שראוי לשיבה									!	◊	יד.	
	שר חמשים - אל תקרי שר חמשים אלא שר חומשין, זה שיודע לישא וליתן בחמשה חומשי תורה.									!	◊	יד.	
דבר אחר:	שר חמשים - כדרכי אבהו.									!	◊	יד.	
דאמר רבי אבהו:	מכאן שאין מעמידין מתורגמן על הצבור פחות מחמשים שנה.									!	◊	יד.	
	ונשוא פנים - זה שנושאין פנים לדורו בעבורו, למעלה - כגון רבי חנינא בן דוסא, למטה - כגון רבי אבהו בי קיסר.									!	◊	יד.	
	יועץ - שיודע לעבר שנים ולקבוע חדשים									!	◊	יד.	
	וחכם - זה תלמיד המחכים את רבותיו									!	◊	יד.	
	חרשים - בשעה שפותח בדברי תורה הכל נעשין כחרשין									!	◊	יד.	
	ונבון - זה המבין דבר מתוך דבר									!	◊	יד.	
	לחש - זה שראוי למסור לו דברי תורה שניתנה בלחש.									!	◊	יד.	
	ונתתי נערים שריהם									■		יד.	
	מאי ונתתי נערים שריהם									^	◊	יד.	
רבי אלעזר:	אלו בני אדם שמנועריין מן המצות.									!	◊	יד.	
	ותעלו לים ימשלו במ									■	◊	יד.	
רב אחא בר יעקב:	תעלי בני תעלי.									■	◊	יד.	
	ולא נתקרה דעתו עד שאמר להם ירהבו הנער בזקן (והנקלה בנכבד) - אלו בני אדם שמנועריין מן המצות, ירהבו במי שממולא במצות כרמון										■	◊	יד.
	והנקלה בנכבד - יבא מי שחמורות דומות עליו כקלות ויריהבו במי שקלות דומות עליו כחמורות.										■	◊	יד.
רב קטינא:	אפילו בשעת כשלונה של ירושלים לא פסקו מהם בעלי אמנה, שנאמר (ישעיהו ג') כי יתפש איש באחיו בית אביו (לאמר) שמלה לך קצין תהיה לנו, דברים שבני אדם מתכסין כשמלה ישנן תחת ירך										■	◊	יד.
	(ישעיהו ג') והמכשלה הזאת										■	◊	יד.
	מאי והמכשלה הזאת?										^	◊	יד.
	דברים שאין בני אדם עומדין עליהן אלא אם כן נכשל בהן, ישנן תחת ירך										!	◊	יד.
	(ישעיהו ג') ישא ביום ההוא לאמר לא אהיה חבש ובביתי אין לחם ואין שמלה לא תשימני קצין עם.										■	◊	יד.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

מקרא-key:		Talmud Navigator										
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
חגיגה-אין דורשין												
מימרא												
ישא, אין ישא אלא לשון שבועה, שנאמר (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהי									■		יד.	
לא אהיה חבש, לא הייתי מחובשי בית המדרש									■		יד.	
ובביתי אין לחם ואין שמלה - שאין בידי לא מקרא ולא משנה ולא תלמוד.									■		יד.	
ודלמא שאני התם, דאי אמר להו גמירנא - אמרי ליה: אימא לן									?		יד.	
הוה ליה למימר גמר ושכח									!		יד.	
מאי לא אהיה חבש - לא אהיה חובש כלל.									!		יד.	
איני?									?		יד.	
לא חרבה ירושלים עד שפסקו ממנה בעלי אמנה, שנאמר (ירמיהו ה') שוטטו בחוצות ירושלים וראו נא ודעו ובקשו ברחובותיה אם תמצאו איש אם יש עשה משפט מבקש אמונה ואסלח לה.	והאמר רבא:								■	?	◊	יד.
לא קשיא: הא - בדברי תורה, הא - במשא ומתן. בדברי תורה - הווי, במשא ומתן - לא הווי.									!		◊	יד:
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור, והיה מהלך בדרך, ורבי אלעזר בן ערך מחמר אחריו.	תנו רבנן:								○	◊		יד:
אמר לו: רבי שנה לי פרק אחד במעשה מרכבה									○			יד:
אמר לו: לא כך שניתי לכם: ולא במרכבה ביחיד אלא אם כן היה חכם מבין מדעתו?									○			יד:
אמר לו: רבי, תרשיני לומר לפניך דבר אחד שלמדתני.									○			יד:
אמר לו: אמור.									○			יד:
מיד ירד רבן יוחנן בן זכאי מעל החמור, ונתעטף וישב על האבן תחת הזית.									○			יד:
אמר לו: רבי, מפני מה ירדת מעל החמור?									○			יד:
אמר: אפשר אתה דורש במעשה מרכבה, ושכינה עמנו, ומלאכי השרת מלוין אותנו, ואני ארכב על החמור?									○			יד:
מיד פתח רבי אלעזר בן ערך במעשה המרכבה ודרש, וירדה אש מן השמים וסיבבה כל האילנות שבשדה									○	◊		יד:
פתחו כולן ואמרו שירה.									○			יד:
מה שירה אמרו									^			יד:
(תהלים קמ"ח) הללו את ה' מן הארץ תנינים וכל תהמות עץ פרי וכל ארזים הללויה.									!		◊	יד:
נענה מלאך מן האש ואמר: הן הן מעשה המרכבה.									○		◊	יד:
עמד רבן יוחנן בן זכאי, ונשקו על ראשו, ואמר: ברוך ה' אלהי ישראל שנתן בן לאברהם אבינו כר"א בן ערך שיוודע להבין ולחקור ולדרוש במעשה מרכבה. יש נאה דורש ואין נאה מקיים, נאה מקיים ואין נאה דורש, אתה נאה דורש ונאה מקיים. אשריך אברהם אבינו שאלעזר בן ערך יצא מחלצוך.	[רבן יוחנן בן זכאי]								○		◊	יד:
וכשנאמרו הדברים לפני רבי יהושע היה הוא ורבי יוסי הכהן מהלכים בדרך, אמרו: אף אנו נדרוש במעשה מרכבה.									○		◊	יד:
פתח רבי יהושע ודרש. ואותו היום תקופת תמוז היה, נתקשרו שמים בעבים ונראה כמין קשת בענן, והיו מלאכי השרת מתקבצין ובאין לשמוע, כבני אדם שמתקבצין ובאין לראות במזמוטי חתן וכלה.									○		◊	יד:
הלך רבי יוסי הכהן וסיפר דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי									○			יד:
ואמר: אשריכם ואשרי יולדתכם, אשרי עיני שכך ראו. ואף אני ואתם בחלומי מסובין - היינו על הר סיני, ונתנה עלינו בת קול מן השמים: עלו לכאן, עלו לכאן טרקלין גדולים ומצעות נאות מוצעות לכם, אתם ותלמידים ותלמידי תלמידים מזומנין לכת שלישית.	[רבן יוחנן בן זכאי]								○		◊	יד:
איני?									?			יד:
שלשה הרצאות הן: רבי יהושע הרצה דברים לפני רבן יוחנן בן זכאי, רבי עקיבא הרצה לפני רבי יהושע, חנניא בן חכנאי הרצה לפני רבי עקיבא.	והתניא, רבי יוסי ברבי יהודה:								■	?	◊	יד:
ואילו רבי אלעזר בן ערך לא קא חשיב?									?			יד:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator										
מקרא-key:	מקרא-key:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
חגיגה-אין דורשין	מימרא											
דארצי וארצו קמיה - קחשיב, דארצי ולא ארצו קמיה - לא קא חשיב.									!	◇	יד:	
והא חנניא בן חכינאי דלא ארצו קמיה וקא חשיב									?		יד:	
דארצי מיהא קמיה מאן דארצי.									!		יד:	
ארבעה נכנסו בפרדס, ואלו הן: בן עזאי, ובן זומא, אחר, ורבי עקיבא.	תנו רבנן:								■	◇	יד:	
אמר להם רבי עקיבא: כשאתם מגיעין אצל אבני שיש טהור אל תאמרו מים מים משום שנאמר (תהלים ק"א) דובר שקרים לא יכון לנגד עיני.									○		יד:	
בן עזאי הציץ ומת, עליו הכתוב אומר (תהלים קט"ז) יקר בעיני ה' המותה לחסידיו.									○		יד:	
בן זומא הציץ ונפגע, ועליו הכתוב אומר (משלי כ"ה) דבש מצאת אכל דרך פן תשבענו והקאתו.									○		יד:	
אחר קיצץ בנטיעות.									○		יד:	
רבי עקיבא יצא בשלום.									○	◇	יד:	
שאלו את בן זומא: מהו לסרוסי כלבא?									^	◇	יד:	
(ויקרא כ"ב) ובארצכם לא תעשו - כל שבארצכם לא תעשו.	אמר להם: [בן זומא]								!		יד:	
שאלו את בן זומא: בתולה שעברה מהו לכהן גדול?									^	◇	יד:	
מי חיישין לדשמואל									^		יד:	
יכול אני לבעול כמה בעילות בלא דם	דאמר שמואל:								■	^	טו.	
או דלמא דשמואל לא שכיחא?									^		טו.	
דשמואל לא שכיח, וחיישין שמא באמבטי עברה.	אמר להו: [בן זומא]								!	◇	טו.	
כל שכבת זרע שאינו יורה כחץ אינו מזרעת	והאמר שמואל:								?		טו.	
מעיקרא נמי יורה כחץ הוה.									!		טו.	
מעשה ברבי יהושע בן חנניה שהיה עומד על גב מעלה בהר הבית, וראהו בן זומא ולא עמד מלפניו.	תנו רבנן:								○	◇	טו.	
אמר לו: מאין ולאין בן זומא?									○		טו.	
אמר לו: צופה הייתי בין מים העליונים למים התחתונים, ואין בין זה לזה אלא שלש אצבעות בלבד, שנאמר (בראשית א') ורוח אלהים מרחפת על פני המים - כיונה שמרחפת על בניה ואינה נוגעת.									○	◇	טו.	
עדיין בן זומא מבחזן. מכדי ורוח אלהים מרחפת על פני המים אימת הוי - ביום הראשון, הבדלה - ביום שני הוא דהוא, דכתיב (בראשית א') ויהי מבדיל בין מים למים.	אמר להן רבי יהושע לתלמידיו:								■	○	◇	טו.
וכמה?									^		טו.	
כמלא נימא.	רב אחא בר יעקב:								!	◇	טו.	
כי גודא דגמלא.	ורבנן:								!	◇	טו.	
כתרי גלימי דפריסי אהדדי	מר זוטרא ואיתימא רב אסי:								!	◇	טו.	
כתרי כסי דסחיפי אהדדי.	ואמרי לה:								!	◇	טו.	
אחר קיצץ בנטיעות, עליו הכתוב אומר (קהלת ה') אל תתן את פיך לחטיא את בשרך.									■	◇	טו.	
מאי היא?									^		טו.	
חזא מיטטרון דאתיהבא ליה רשותא למיתב למיכתב זכוותא דישראל									!	◇	טו.	
אמר: גמירא דלמעלה לא הוי לא ישיבה ולא תחרות ולא עורף ולא עיפוי, שמא חס ושלום שתי רשויות הן.									!		טו.	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מאן דאמר	מאן דאמר	Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
אפקוהו למיטטרון ומחיוהו שיתין פולסי דנורא.											טו.
אמרו ליה: מאי טעמא כי חזיתיה לא קמת מקמיה?											טו.
איתיהיבא ליה רשותא למימחק זכוותא דאחר											טו.
יצתה בת קול ואמרה (ירמיהו ג) שובו בנים שובבים - חוץ מאחר											טו.
אמר: הואיל ואיטריד ההוא גברא מההוא עלמא ליפוק ליתהני בהאי עלמא.											טו.
נפק אחר לתרבות רעה.											טו.
נפק אשכח זונה, תבעה.											טו.
אמרה ליה: ולא אלישע בן אבויה את?											טו.
עקר פוגלא ממישרא בשבת ויהב לה.											טו.
אמרה: אחר הוא.											טו.
שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה, אמר ליה: מאי דכתיב (קהלת ז') גם את זה לעמת זה עשה האלהים?											טו.
כל מה שברא הקדוש ברוך הוא - ברא כנגדו, ברא הרים - ברא גבעות, ברא ימים - ברא נהרות.	אמר לו: [רבי מאיר]										טו.
רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: ברא צדיקים - ברא רשעים, ברא גן עדן - ברא גיהנום. כל אחד ואחד יש לו שני חלקים, אחד בגן עדן ואחד בגיהנום, זכה צדיק - נטל חלקו וחלק חברו בגן עדן, נתחייב רשע - נטל חלקו וחלק חברו בגיהנום.	אמר לו:										טו.
מאי קראה? גבי צדיקים כתיב (ישעיהו ס"א) לכן בארצם משנה יירשו. גבי רשעים כתיב (ירמיהו י"ז) ומשנה שברון שברם.	רב משרשיא:										טו.
שאל אחר את רבי מאיר לאחר שיצא לתרבות רעה: מאי דכתיב (איוב כ"ח) לא יערכנה זהב וזכוכית ותמורתה כלי פז											טו.
אלו דברי תורה, שקשין לקנותן ככלי זהב וכלי פז, ונוחין לאבדן ככלי זכוכית.	אמר לו: [רבי מאיר]										טו.
רבי עקיבא רבך לא אמר כך, אלא: מה כלי זהב וכלי זכוכית, אף על פי שנשברו יש להם תקנה - אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח יש לו תקנה.	אמר לו:										טו.
אמר לו: אף אתה חזור בך.											טו.
אמר לו: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד: שובו בנים שובבים - חוץ מאחר.											טו.
מעשה באחר שהיה רוכב על הסוס בשבת, והיה רבי מאיר מהלך אחריו ללמוד תורה מפיו.	תנו רבנן:										טו.
אמר לו: מאיר, חזור לאחריך, שכבר שיערתי בעקבי סוסי עד כאן תחום שבת.											טו.
אמר ליה: אף אתה חזור בך.											טו.
אמר ליה: ולא כבר אמרתי לך: כבר שמעתי מאחורי הפרגוד שובו בנים שובבים - חוץ מאחר.											טו.
תקפיה, עייליה לבי מדרשא. אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך.											טו.
אמר לו: (ישעיהו מ"ח) אין שלום אמר ה' לרשעים.											טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך.											טו.
אמר לו (ירמיהו ב') כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני.											טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, אמר ליה לינוקא: פסוק לי פסוקך.											טו.
אמר ליה (ירמיהו ד') ואת שדוד מה תעשי כי תלבשי שני כי תעדי עדי זהב כי תקרעי בפוך עיניך לשוא תתיפי וגו'.											טו.
עייליה לבי כנישתא אחריתי, עד דעייליה לתליסר בי כנישתא, כולהו פסקו ליה כי האי גוונא. לבתרא אמר ליה: פסוק לי פסוקך.											טו.
אמר ליה: (תהלים נ') ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וגו'.											טו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator												
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
ההוא ינוקא הוה מגמגם בלישניה, אשתמע כמה דאמר ליה ולאלישע אמר אלהים.											○	◇	טו:	
סכינא הוה בהדיה וקרעיה, ושדריה לתליסר בי כנישת.	איכא דאמרי:										○	◇	טו:	
אמר: אי הואי בידי סכינא - הוה קרענא ליה.	ואיכא דאמרי:										○	◇	טו:	
כי נח נפשיה דאחר אמרי: לא מידן לדייניה, ולא לעלמא דאתי ליתי. לא מידן לדייניה - משום דעסק באורייתא, ולא לעלמא דאתי ליתי - משום דחטא.											○	◇	טו:	
אמר רבי מאיר: מוטב דלידייניה וליתי לעלמא דאתי, מתי אמות ואעלה עשן מקברו.											○	◇	טו:	
כי נח נפשיה דרבי מאיר סליק קוטרא מקבריה דאחר.											○	◇	טו:	
אמר רבי יוחנן: גבורתא למיקלא רביה? חד הוה ביננא ולא מצינן לאצוליה. אי נקטיה ביד - מאן מרמי ליה, מאן?											○	◇	טו:	
אמר: מתי אמות ואכבה עשן מקברן											○	◇	טו:	
כי נח נפשיה דרבי יוחנן - פסק קוטרא מקבריה דאחר.											○	◇	טו:	
פתח עליה הוה ספדנא: אפילו שומר הפתח לא עמד לפניך, רבינו.											○		טו:	
בתו של אחר אתיא לקמיה דרבי, אמרה ליה: רבי, פרנסני.											○	◇	טו:	
אמר לה: בת מי את?											○		טו:	
אמרה לו: בתו של אחר אני.											○		טו:	
אמר לה: עדיין יש מזרעו בעולם? והא כתיב (איוב י"ח) לא ניז לו ולא נכד בעמו ואין שריד במגורין											○		טו:	
אמרה לו: רבי. זכור לתורתו ואל תזכור מעשיו.											○	◇	טו:	
מיד ירדה אש וסכסכה ספסלו של רבי.											○	◇	טו:	
בכה ואמר רבי: ומה למתגנין בתורה - כך, למשתבחין בה - על אחת כמה וכמה.											○	◇	טו:	
ורבי מאיר היכי גמר תורה מפומיה דאחר?											?	◇	טו:	
מאי דכתיב (מלאכי ב') כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא, אם דומה הרב למלאך ה' צבאות - יבקשו תורה מפיהו. ואם לאו - אל יבקשו תורה מפיהו	והאמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן:										■	?	◇	טו:
רבי מאיר קרא אשכח ודרש (משלי כ"ב) הט אונך ושמע דברי חכמים ולבך תשית לדעת. לדעתם לא נאמר, אלא לדעת.	ריש לקיש:										!	◇	טו:	
(תהלים מ"ה) שמעי בת וראי והטי אונך ושכחי עמך ובית אביך וגו'.	רב חנינא אמר מהכא:										!	◇	טו:	
קשו קראי אהדדי?											?		טו:	
לא קשיא, הא - בגדול, הא - בקטן.											!	◇	טו:	
רבי מאיר אשכח תמרי אכל תחלא ושדא שיחלא לברא.	כי אתא רב דימי אמר, אמרי במערבא:										!	◇	טו:	
מאי דכתיב (שיר השירים ו') אל גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל וגו' למה נמשלו תלמידי חכמים לאגוז? לומר לך: מה אגוז זה, אף על פי שמלוכלך בטיט ובצואה - אין מה שבתוכו נמאס, אף תלמיד חכם, אף על פי שסרח - אין תורתו נמאסת.	דרש רבא:										■	◇	טו:	
אשכחיה רבה בר שילא לאלהו, אמר ליה: מאי קא עביד הקדוש ברוך הוא?											○	◇	טו:	
אמר ליה: קאמר שמעתא מפומיהו דכולהו רבנן, ומפומיה דרבי מאיר לא קאמר.											○	◇	טו:	
אמר ליה: אמאי?											○		טו:	
משום דקא גמר שמעתא מפומיה דאחר.											○	◇	טו:	
אמר ליה: אמאי? רבי מאיר רמון מצא, תוכו אכל, קליפתו זרק											○		טו:	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

הגיגה-אין דורשין	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר ליה: השתא קאמר: מאיר בני כך הוא אומר: בזמן שאדם מצטער שכינה מה לשון אומרת - קלני מראשי, קלני מזרועי. אם כך הקדוש ברוך הוא מצטער על דמן של רשעים שנשפך - קל וחומר על דמן של צדיקים שנשפך.												טו:
אשכחיה שמואל לרב יהודה דתלי בעיברא דדשא וקא בכי.												טו:
שיננא, מאי קא בכית?	אמר ליה: [שמואל]											טו:
מי זוטרא מאי דכתיב בהו ברבנן (ישעיהו ל"ג) איה סופר איה שקל איה סופר את המגדלים.	אמר ליה: [רב יהודה]											טו:
איה סופר - שהיו סופרים כל אותיות שבתורה												טו:
איה שוקל - שהיו שוקלים קלין וחמורין שבתורה.												טו:
איה סופר את המגדלים - שהיו שונין שלש מאות הלכות במגדל הפורח באויר.												טו:
תלת מאה בעיי בעו דואג ואחיתופל במגדל הפורח באויר.	ואמר רבי אמי:											טו:
שלשה מלכים וארבעה הדיוטות אין להם חלק לעולם הבא	ותנן:											טו:
אנן מה תהוי עלן?												טו:
שיננא, טינא היתה בלבם.	אמר ליה: [שמואל]											טו:
אחר מאי												טו:
זמר יוני לא פסק מפומיה.												טו:
אמרו עליו על אחר, בשעה שהיה עומד מבית המדרש הרבה ספרי מינין נושרין מחיקו.												טו:
כל עמר דנחית ליורה סליק?	שאל נימוס הגרדי את רבי מאיר:											טו:
כל מאן דהוה נקי אגב אימיה - סליק, כל דלא הוה נקי אגב אימיה - לא סליק.	אמר ליה: [ר"מ]											טו:
רבי עקיבא עלה בשלום וירד בשלום, ועליו הכתוב אומר (שיר השירים א') משכני אחריו נרוצה.												טו:
ואף רבי עקיבא בקשו מלאכי השרת לדוחפו												טו:
אמר להם הקדוש ברוך הוא: הניחו לזקן זה, שראוי להשתמש בכבודי.												טו:
מאי דרש?												טז:
רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: (דברים ל"ג) ואתה מרבבת קדש - אות הוא ברבבה שלו.												טז:
(שיר השירים ה') דגול מרבבה - דוגמא הוא ברבבה שלו.	ורבי אבהו:											טז:
(ישעיהו מ"ח) ה' צבאות שמו - אדון הוא בצבא שלו.	וריש לקיש:											טז:
(מלכים א' י"ט) לא ברוח ה' ואחר הרוח רעש לא ברעש ה' ואחר הרעש אש לא באש ה' ואחר האש קול דממה דקה והנה ה' עובר.	ורבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:											טז:
ששה דברים נאמרו בשדים, שלשה כמלאכי השרת ושלשה כבני אדם.	תנו רבנן:											טז:
שלשה כמלאכי השרת: יש להם כנפים כמלאכי השרת, וטסין מסוף העולם ועד סופו כמלאכי השרת, ויודעין מה שעתיד להיות כמלאכי השרת.												טז:
יודעין סלקא דעתך?												טז:
אלא: שומעין מאחורי הפרגוד כמלאכי השרת.												טז:
ושלשה כבני אדם: אוכלין ושותין כבני אדם, פריין ורביין כבני אדם, ומתים כבני אדם.												טז:
ששה דברים נאמרו בבני אדם, שלשה כמלאכי השרת, שלשה כבהמה.												טז:
שלשה כמלאכי השרת: יש להם דעת כמלאכי השרת, ומהליכין בקומה זקופה כמלאכי השרת, ומספרים בלשון הקדש כמלאכי השרת.												טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator										
מאן דאמר	מגגה-אין דורשין	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
	שלשה כבהמה: אוכלין ושותין כבהמה, ופרין ורבין כבהמה, ומוציאין רעי כבהמה.										■	זט.
	כל המסתכל בארבעה דברים רתוי לו שלא בא לעולם כו'.										■	זט.
	בשלמא מה למעלה מה למטה מה לאחור - לחיי, אלא לפני - מה דהוה הוה										;	זט.
רבי יוחנן ורבי אלעזר דאמרי תרוייהו:	למה"ד משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו: בנו לי פלטירין גדולין על האשפה, הלכו ובנו לו. אין רצונו של מלך להזכיר שם אשפה.										!	זט.
	כל שלא חס על כבוד קונו רתוי לו שלא בא לעולם										■	זט.
	מאי היא?										^	זט.
רבי אבא:	זה המסתכל בקשת										!	זט.
רב יוסף:	זה העובד עבירה בستر.										!	זט.
	מסתכל בקשת - דכתיב (יחזקאל א') כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם כן מראה הנגה סביב הוא מראה דמות כבוד ה'.										■	זט.
רב יוסף:	זה העובר עבירה בستر										■	זט.
	כדרכי יצחק.										■	זט.
דאמר רבי יצחק:	כל העובר עבירה בستر כאילו דוחק רגלי שכניה, שנאמר (ישעיהו ס"ו) כה אמר ה' השמים כסאי והארץ הדם רגלי.										■	זט.
	איני?										;	זט.
והתניא רבי אלעא הזקן אומר:	אם רואה אדם שיצרו מתגבר עליו בכל יום - ילך למקום שאין מכירין אותו, וילבש שחורין ויתעטף שחורין, ויעשה מה שלבו חפץ, ואל יחלל שם שמים בפרהסיא										;	זט.
	לא קשיא: הא - דמצי כייף ליה ליצריה, הא דלא מצי כייף ליצריה.										!	זט.
דרש רבי יהודה ברבי נחמני, מתורגמניה דריש לקיש:	כל המסתכל בשלשה דברים עיניו כהות: בקשת, ובנשיא, ובכהנים.										■	זט.
	בקשת - דכתיב כמראה הקשת אשר יהיה בענן ביום הגשם הוא מראה דמות כבוד ה'										■	זט.
	בנשיא - דכתיב (במדבר כ"ז) ונתת מהודך עליו.										■	זט.
	בכהנים - בזמן שבית המקדש קיים בשעה שהיו עומדין על דוכן ומברכין את ישראל בשם המפורש.										■	זט.
דרש רבי יהודה ברבי נחמני מתורגמניה דריש לקיש:	מאי דכתיב (מיכה ז') אל תאמינו ברע אל תבטחו באלוף אם יאמר לך יצר הרע חטוא והקדוש ברוך הוא מוחל - אל תאמן, (שנאמר) אל תאמן ברע ואין רע אלא יצר הרע, שנאמר (בראשית ח') כי יצר לב האדם רע. ואין אלוף אלא הקדוש ברוך הוא, שנאמר (ירמיהו ג') אלוף נערי אתה.										■	זט.
	שמא תאמר: מי מעיד בי?										;	זט.
[רבי יהודה ברבי נחמני]	אבני ביתו וקורותו של אדם, הם מעידין בו, שנאמר (חבקוק ב') כי אבן מקיר תזעק וכפיס מעץ יעננה. נשמתו של אדם מעידה בו, שנאמר (מיכה ז') משכבת חיקך שמר פתחי פיך אי זו היא דבר ששוכבת בחיקו של אדם - הוי אומר זו נשמה.										!	זט.
רבי זריקא:	שני מלאכי השרת המלוין אותו הן מעידין בו, שנאמר (תהלים צ"א) כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך.										!	זט.
וי"א:	אבריו של אדם מעידין בו, שנאמר (ישעיהו מ"ג) ואתם עדי נאם ה' ואני אל.										!	זט.
יוסף בן יעזר:	שלא לסמוך										■	זט.
יוסף בן יוחנן:	לסמוך										■	זט.
יהושע בן פרחיה:	שלא לסמוך.										■	זט.
ניתאי הארכלי:	לסמוך										■	זט.
יהודה בן טבאי:	שלא לסמוך.										■	זט.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator												
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י			
לסמוך	שמעון בן שטח:									◆	■	ז.טז.		
לסמוך	שמעיה:									◆	■	ז.טז.		
שלא לסמוך	אבטליון:									◆	■	ז.טז.		
הלל ומנחם לא נחלקו, יצא מנחם נכנס שמאי.										■	◇	ז.טז.		
שלא לסמוך.	שמאי									◆	■	ז.טז.		
לסמוך	הלל									◆	■	ז.טז.		
הראשונים היו נשיאים, ושניים להם אבות בית דין.										■	◇	ז.טז:		
שלשה מזוגות הראשונים שאמרו שלא לסמוך, ושנים מזוגות האחרונים שאמרו לסמוך היו נשיאים ושניים להם אבות בית דין, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]									◆	■	◇	ז.טז:	
יהודה בן טבאי - אב בית דין, ושמעון בן שטח - נשיא.	וחכמים אומרים:									◆	■	◇	ז.טז:	
מאן תנא להא דתנו רבנן:										^		ז.טז:		
אראה בנחמה אם לא הרגתי עד זומם, להוציא מלבן של צדוקין, שהיו אומרים אין עדים זוממין נהרגין עד שיהרג הנידון.	[ת"ר] - יהודה בן טבאי:									◆	■	^	◇	ז.טז:
אראה בנחמה אם לא שפכת דם נקי, שהרי אמרו חכמים: אין עדים זוממין נהרגין - עד שיזומו שניהם, ואין לוקין - עד שיזומו שניהם, ואין משלמין ממון - עד שיזומו שניהם.	אמר לו שמעון בן שטח:									◆	■	^	◇	ז.טז:
מיד קבל עליו יהודה בן טבאי שאינו מורה הלכה אלא בפני שמעון בן שטח.										○	^	◇	ז.טז:	
כל ימיו של יהודה בן טבאי היה משתטח על קברו של אותו הרוג, והיה קולו נשמע. כסבורין העם לומר שקולו של הרוג הוא, אמר להם: קולי הוא, תדעו שלמחר הוא מת ואין קולו נשמע.										○	^		ז.טז:	
ודלמא פיוסי פייסיה, או בדינא תבעיה?	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:									?	^		ז.טז:	
מני הא?											^		ז.טז:	
אי אמרת בשלמא רבי מאיר											!	◇	ז.טז:	
שמעון בן שטח אב בית דין, רבי יהודה בן טבאי נשיא	דאמר: [רבי מאיר]										■	!	ז.טז:	
היינו דקא מורי הלכה בפני שמעון בן שטח.											!	◇	ז.טז:	
אלא אי אמרת רבנן											?	◇	ז.טז:	
יהודה בן טבאי אב בית דין, שמעון בן שטח נשיא	דאמרי: [רבנן]										■	?	ז.טז:	
אב בית דין בפני נשיא מי מורה הלכה?											?	◇	ז.טז:	
לא, מאי קבל עליו דקאמר - לאצטרופי, דאפילו אצטרופי נמי לא מצטרפנא.											!	◇	ז.טז:	
יצא מנחם ונכנס שמאי כו'.												■	<	ז.טז:
להיכן יצא?												^		ז.טז:
יצא לתרבות רעה.	אביי:										◆	!	◇	ז.טז:
יצא לעבודת המלך.	רבא:										◆	!	◇	ז.טז:
יצא מנחם לעבודת המלך, ויצאו עמו שמונים זוגות תלמידים לבושין סריקון.	תניא נמי הכי:										■	■	ז.טז:	
לעולם אל תהא שבות קלה בעיניך, שהרי סמיכה אינה אלא משום שבות, ונחלקו בה גדולי הדור.	רב שמן בר אבא אמר רבי יוחנן:											■	◇	ז.טז:
פשיטא												?		ז.טז:
שבות מצוה אצטריכא ליה.												!	◇	ז.טז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מקרא-key:	מקרא-key:	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
הא נמי פשיטא	מאן דאמר									?	ז:
לאפוקי ממאן דאמר בסמיכה גופה פליגי, קא משמע לן בשבות הוא דפליגי.										!	ז:
שמע מינה סמיכה בכל כחו בעינן. דאי סלקא דעתך לא בעינן בכל כחו - מאי קא עביד? ליסמוך	רמי בר חמא:									■	ז:
(ויקרא א') דבר אל בני ישראל וסמך, בני ישראל סומכין ואין בנות ישראל סומכות.	מיתבי: [ת"ק]									■	ז:
בנות ישראל סומכות רשות.	רבי יוסי ורבי שמעון:									■	ז:
פעם אחת היה לנו עגל של זבחי שלמים, והביאנוהו לעזרת נשים, וסמכו עליו נשים. לא מפני שסמיכה בנשים - אלא כדי לעשות נחת רוח לנשים.	רבי יוסי: סח לי אבא אלעזר:									○	ז:
ואי סלקא דעתך סמיכה בכל כחו בעינן - משום נחת רוח דנשים עבדינן עבודה בקדשים? אלא לאו שמע מינה: לא בעינן בכל כחו.										■	ז:
לעולם אימא לך בעינן בכל כחו. דאמר להו: אקפו ידיכו.										!	ז:
אי הכי לא מפני שסמיכה בנשים? תיפוק ליה דאינה לסמיכה כלל										?	ז:
חדא ועוד קאמר חדא - דליתא לסמיכה כלל, ועוד: כדי לעשות נחת רוח לנשים.	רבי אמי:									!	ז:
שמע מינה צדדין אסורין, דאי סלקא דעתך צדדין מותרין - לסמוך לצדדין, אלא לאו שמע מינה: צדדין אסורין.	רב פפא:									■	ז:
אפילו תימא צדדין מותרין, כל דבהדי גבה - כגבה דמי.	רב אשי:									?	י:
מביאין שלמים ואין סומכין עליהם, אבל לא עולות.	בית שמאי:									■	י:
מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם.	ובית הלל:									■	י:
עצרת שחל להיות בערב שבת, בית שמאי אומרים: יום טבוח אחר השבת	[בית שמאי]									■	י:
אין יום טבוח אחר השבת.	ובית הלל:									■	י:
ומודים שאם חלה להיות בשבת, שיום טבוח אחר השבת.										■	י:
אין כהן גדול מתלבש בכליו, ומותרין בהספד ובתענית, שלא לקיים דברי האומרין: עצרת אחר השבת.										■	י:
מניין לעצרת שיש לה תשלומין כל שבעה - שנאמר (דברים ט"ז) בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות, מקיש חג השבועות לחג המצות: מה חג המצות יש לה תשלומין כל שבעה, אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שבעה.	רבי אלעזר אמר רבי אושעיא:									■	י:
ואימא: מקיש לחג הסוכות, מה חג הסוכות יש לה תשלומין כל שמונה - אף חג השבועות יש לה תשלומין כל שמונה										?	י:
שמיני רגל בפני עצמו הוא.										!	י:
אימור דאמרי שמיני רגל בפני עצמו הוא, הני מילי לענין פז"ר קש"ב, אבל לענין תשלומין - תשלומין דראשון הוא?										?	י:
מי שלא חג ביום טוב הראשון של חג - חוגג את כל הרגל ויום טוב האחרון	דתנן:									■	י:
תפשת מרובה - לא תפשת, - תפשת מועט - תפשת.										!	י:
אלא למאי הלכתא כתביה רחמנא לחג הסוכות?										?	י:
לאקושי לחג המצות, מה חג המצות טעון לינה - אף חג הסוכות טעון לינה.										!	י:
והתם מנלן?										^	י:
דכתיב (דברים ט"ז) ופנית בבקר והלכת לאהליך.										!	י:
עצרת שחל להיות ערב שבת ב"ש אומרים יום טבוח אחר השבת	תנן: [בית שמאי]									■	י:
אין לה יום טבוח.	ובית הלל:									■	י:
מאי לאו - אין לה יום טבוח כלל?										?	י:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

מקרא-key:		Talmud Navigator									
מאן דאמר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
חגיגה-אין דורשין											
מימרא											
לא, שאינה צריכה יום טוב. ומאי קא משמע לן - דמקריבין ביומיה										!	◇
הא אפליגו בה חדא זימנא.										?	
מביאין שלמים ואין סומכין עליהם, אבל לא עולות.	דתנן: בית שמאי:									!	◇
מביאין שלמים ועולות וסומכין עליהם	ובית הלל:									!	◇
צריכא, דאי אשמעינן בהא - בהא קא אמרי בית שמאי, משום דאפשר למחר, אבל הכא, אימא מודו להו לבית הלל. ואי אשמעינן בהא - בהא קאמרי בית הלל, משום דלא אפשר למחר, אבל בהא - אימא מודו לבית שמאי, צריכא.										!	◇
מי שלא חג שבעת ימי הפסח, ושמונת ימי החג, ויום טוב הראשון של עצרת - שוב אינו חוגג.	תא שמע:									!	◇
מאי לאו - יום טוב של עצרת										!	
לא, יום טוב.										!	
אי הכי ניפשוט מינה דחד יום טוב										!	
אימא: ימי טוב.										!	◇
אמרה תורה מנה ימים וקדש חדש, מנה ימים וקדש עצרת. מה חדש למנוייו - אף עצרת למנוייה.	תא שמע, דתני רבה בר שמואל:									!	◇
מאי לאו גמר מחדש, מה חדש יום אחד - אף עצרת יום אחד										!	
ותסברא? אטו עצרת, יומי מנינן שבועי לא מנינן?	רבא:									!	◇
מצוה למימני יומי - דכתיב (ויקרא כ"ג) תספרו חמשים יום, ומצוה למימני שבועי - דכתיב (דברים ט"ז) שבעה שבעת תספר לך.	והאמר אביי:									!	◇
ועוד: חג שבעות כתיב.										!	◇
אמר קרא (ויקרא כ"ג) וקראתם (ויקרא כ"ג) ובקצרכם איזהו חג שאתה קורא וקוצר בו - הוי אומר זה חג עצרת.	דבי רבי אליעזר בן יעקב תנא:									!	◇
אימת?										!	
אילימא ביום טוב										!	
קצירה ביום טוב מי שרי?										!	
אלא לאו - לתשלומין.										!	◇
ואף על גב דאיתמר דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא, אצטריך דרבי אליעזר בן יעקב.										!	◇
דאי מדרבי אלעזר אמר רבי אושעיא - הוה אמינא: מה תשלומין של חג המצות אסור בעשיית מלאכה - אף תשלומי עצרת נמי אסור בעשיית מלאכה, קמשמע לן דרבי אליעזר בן יעקב.										!	
אי מדרבי אליעזר בן יעקב לא ידענא כמה - קא משמע לן דרבי אלעזר אמר רבי אושעיא.										!	